

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne **J.**, bytom, M. zastúpenej **JUDr. E. B.**, advokátkou so sídlom K., proti žalovanému **Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, Bratislava, Chlumeckého 2, za účasti vedľajšieho účastníka **JUDr. I. T.**, advokáta so sídlom R., správcu konkurznej podstaty úpadcu J., spol. s r.o. v konkurze so sídlom M., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. LPO-1981/2006/SI z 26. júna 2006, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/319/2006-56 z 05. mája 2009, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/319/2006-56 z 05. mája 2009 **potvrdzuje**.

Účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne proti rozhodnutiu žalovaného **Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky** č. LPO-1981/2006/SI z 26. júna 2006, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici č. P2/2006 zo dňa 22.02.2006. Týmto rozhodnutím Katastrálny úrad v Banskej Bystrici vyhovel protestu Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. Kd 2111/05-20 zo dňa 13.12.2005 v zmysle § 24, § 26, § 27 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a zrušil rozhodnutie Správy katastra Banská Bystrica č. V3432/2003 zo dňa 22. júna 2005, ktorým správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bytu č. 24 do katastra nehnuteľnosti.

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil ustanovením § 49 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), § 22 ods. 1, 2, 4, § 41 ods. 1, 2 a § 44 ods. 1, 2 zákona č. 192/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), keď s poukazom na tieto zákonné ustanovenia dospel k záveru, že žalovaný správny orgán ako aj správny orgán prvého stupňa v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci správne zistili skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto ich rozhodnutia sú skutkovo a právne správne. Podľa názoru súdu žalovaný správny orgán správne potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ktorým protestu prokurátora vyhovel a zrušil rozhodnutie správy katastra zo dňa 22.07.2005 č. V3432/2003 a odvolanie žalobkyne zamietol, pretože správa katastra týmto rozhodnutím porušila právnu normu ustanovenú v § 41 ods. 2 v spojení s § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona v spojení s § 3 ods. 1 a 4 správneho poriadku, keďže povolila vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe návrhu doručeného na správu katastra v poradí druhom, pričom o návrhu, doručenom na správu katastra v poradí prvom, týkajúcom sa totožnej nehnuteľnosti, nebolo právoplatne rozhodnuté. Týmto postupom správa katastra konala v rozpore so zásadou priority zápisov ustanovenou v § 41 ods. 1 katastrálneho zákona. Mal tiež za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom, nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP podľa výsledku sporu tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že v konaní predchádzajúcom a najmä nasledujúcom po vydaní protestu Krajskej prokuratúry Banská Bystrica sa vyskytla iná závažná vada, ktorá mala vplyv na celé konanie. Podľa žalobkyne sa jedná o závažnú skutočnosť, ktorú si v čase podávania protestu nepreverila ani samotná konajúca prokuratúra a síce, že v čase podania protestu krajskou prokuratúrou, t. j. dňa 22.02.2006 už žalobkyňa nebola vlastníčkou bytu č. 24, na ul. M., ktorého vkladového konania sa protest týkal, ale ku dňu podania protestu prokurátora bola a do dnešného dňa je vlastníčkou bytu p. E. K. a z tohto titulu je aj na jej liste vlastníctva plomba. V prípade, že by všetky konajúce orgány, ale najmä krajská prokuratúra postupovala v súlade s ustanoveniami zákona č. 71/1967 Zb. – najmä s ustanovením § 32 ods. 1 a splnila svoju zákonnú povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie /keďže pritom nie je viazaná len návrhmi účastníkov/, bola by musela už pred podaním protestu Krajská prokuratúra Banská Bystrica zistiť, že v danom prípade nie je možné protest prokurátora vôbec podať, pretože došlo k ďalšej právnej zmene - k prevodu vlastníckeho práva na tretiu osobu rozhodnutím správy katastra v konaní y 1464/2005 a po tejto zmene už nie je možné uplatniť protest prokurátora proti predchádzajúcemu rozhodnutiu o vklade vlastníckeho práva č V 3432/2003, zo dňa 22.07.2005.

Podľa žalobkyne pri dôslednom dodržiavaní predpisov upravujúcich správne konanie nemalo a nemohlo uniknúť konajúcim orgánom, že medzičasom došlo k vydaniu ďalšieho rozhodnutia správy katastra, v dôsledku ktorého došlo k zmene v osobe vlastníka bytu č. 24 a že teda konajú o rozhodnutí, ktorému už platný právny stav nezodpovedá a ktoré bolo nahradené novým rozhodnutím o vklade vlastníckych práv v inom konaní - V1465/2005. Čo sa týka prejednávania veci bez nariadenia pojednávania, žalobkyňa má vedomosť o tom, že je vedený väčší počet preskúmovacích konaní týkajúcich sa bytov v bytovom dome na ul. M. V týchto konaniach sa vo veci jednalo vždy za účasti žalobcov a nemá vedomosť o tom, že by ona, alebo jej právna zástupkyňa súhlasila s prejednaním veci v neprítomnosti. Z uvedeného dôvodu vykazuje konanie vadu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, a aj preto žiada žalobkyňa, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec na

nové konanie, pokiaľ nerozhodne v zmysle § 250ja ods. 2 OSP a nenariadi vo veci pojednávanie, na ktorom vykoná dokazovanie najmä ohľadne uvedenej inej vady konania, ktorá mala za následok nepreskúmateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení odvolací návrh nepodal. Uviedol, že hoci v danom prípade bola splnená podmienka ustanovená v § 247 ods. 2 OSP, nebola splnená základná podmienka ustanovená v § 244 ods. 3 OSP, a to že musí ísť o rozhodnutie správneho orgánu vydané v správnom konaní, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti žalobcov, alebo ktorými môžu byť práva právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcov dotknuté. Rozhodnutím žalovaného, totiž neboli žalobcovia priamo ukrátení na svojich právach, pretože vyhovením protestu prokurátora a zrušením rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu sa vec vrátila do štádia, kedy bude prvostupňový orgán opätovne rozhodovať o návrhu na vklad a až takéto rozhodnutie, či už pozitívne alebo negatívne, je spôsobilé vyvolať zákonom predpokladané účinky s priamym dosahom na práva alebo povinnosti žalobcov, ktoré podlieha preskúmvaniu v súlade s § 244 a nasl. OSP.

Čo sa týka tvrdenia žalobkyne J. v jej odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, že ku dňu podania protestu prokurátora bola a do dnešného dňa je vlastníčkou bytu p. E. K., považuje UGKK SR za irelevantné. Krajská prokuratúra Banská Bystrica protestom č. Kd 2111/05-20 zo dňa 13.12.2005 napadla rozhodnutie Správy katastra Banská Bystrica č. V3432/2003 zo dňa 22.07.2005. Zdôraznil, že Správa katastra Banská Bystrica rozhodnutím č. V3432/2003 povolila dňa 22. júla 2005 vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. 24 zo dňa 13.08.2003 uzatvorenej medzi J., spol. s r. o., M. ako predávajúcim a J., bytom M. ako kupujúcou. Z uvedeného vyplýva, že protest prokurátora smeroval voči povolenému vkladu č. V3432/2003, ktorého účastníčkou bola žalobkyňa J. a nie E. K., a teda ku dňu podania protestu prokurátora (t. j. deň 13.12.2005 a nie deň 22.02.2006 ako uvádza v odvolaní žalobkyňa), nemohla byť vlastníčkou predmetného bytu E. K. Až dňa 22.02.2006 Katastrálny úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. P2/2006 protestu Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, č. Kd 2111/05-20 zo dňa 13.12.2005 vyhovel a rozhodnutie Správy katastra Banská Bystrica č. V3432/2003 zo dňa 22.07.2005 zrušil.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení považoval tvrdenia žalobkyne uvedené v odvolaní za nepravdivé, nemajúce oporu v platnom práve a účelové, ktoré s poukazom na ustanovenie § 205a ods. 1 OSP ako dôvod odvolania v súčasnosti nemôžu obstať a odvolací súd na ne nemôže prihliadať.

Poukázal na to, že zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre upravujúci podávanie protestov proti nezákonným rozhodnutiam, ako ani iný právny predpis, nevyklučuje podanie protestu proti rozhodnutiu, po ktorom bolo vydané ďalšie, na neho nadväzujúce rozhodnutie. Podmienkou podania protestu proti rozhodnutiu je výlučne jeho nezákonnosť, čo bolo v predmetnom prípade nepochybne splnené. Protest prokurátora proti takémuto rozhodnutiu preto bolo možné podať! To, že v predmetnom prípade bolo vydané ďalšie rozhodnutie vôbec nemohlo spôsobiť to, že predchádzajúce nezákonné rozhodnutie sa stalo zákonným a, že z toho dôvodu ho nebolo možné zrušiť (napadnúť protestom prokurátora), ale spôsobilo to len to, že aj toto v poradí druhé rozhodnutie nadväzujúce na prvé nezákonné rozhodnutie je tiež nezákonné, čo je v predmetnom prípade splnené dokonca dvojnásobne, pretože p. E. K. sa nemohla stať legitímnou vlastníčkou bytu ani s poukazom na zásadu „nemo plus iuris...“ Navrhovateľka podľa vedľajšieho účastníka bola od počiatku nedobromyseľná v tom, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudla do vlastníctva, a preto túto bezodkladne previedla na svoju matku. Takýmto konaním však žalobkyňa nemohla z nezákonného prevodu urobiť prevod zákonný! Navyiac podľa vedľajšieho účastníka medzi navrhovateľkou a p. E. K. išlo len o fiktívny úkon o čom svedčia viaceré skutočnosti: 1) prevod na blízku osobu, 2) žalobkyňa sa naďalej správa ako vlastníčka predmetného bytu (o čom svedčí napr. to, že vo všetkých konaniach týkajúcich sa predmetného bytu vystupuje žalobkyňa a nie údajná vlastníčka predmetného bytu p. E. K.), 3) neuhradenie kúpnej ceny žalobkyňi ako predávajúcej zo strany p. E. K. ako kupujúcej.

Pokiaľ ide o druhý dôvod odvolania žalobkyne a teda dôvod, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, tu si len dovoľujeme uviesť, že v danom prípade prvostupňový správny súd pravdepodobne postupoval v súlade s ust. § 250f ods. 2 OSP. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, máme za to, že žalobkyňou napadnuté rozhodnutie je správne a preto navrhujeme, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal

napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predovšetkým Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zdôrazňuje, že predmetom preskúvacieho konania v danej veci je zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov vydaných na základe vyhovenia protestu prokurátora.

Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy [§ 21 ods. 2 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“)].

Konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy, opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o proteste prokurátora sa primerane vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 24 zákona o prokuratúre).

Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať alebo podať rozklad; na konanie o odvolaní alebo rozklade proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 27 ods. 1 písm. c/ zákona o prokuratúre, § 69 ods. 4 správneho poriadku).

Podľa § 69 ods. 1 správneho poriadku, ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Inštitút protestu prokurátora ako jeden zo špecifických prostriedkov dozoru prokuratúry slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí orgánov verejnej správy - na odstraňovanie právnych pochybení, ktoré vznikli v príslušnom konaní. V rámci tohto dozoru prokuratúra uplatňuje svoju pôsobnosť vo vzťahu k orgánom verejnej správy tým, že podaním protestu prokurátora možno vyvolať preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu (ale nie priamo jeho zmenu alebo zrušenie). Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu (zrušiť právoplatné rozhodnutie alebo ho nahradiť novým, ktoré bude v súlade so zákonom a s ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi) a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Treba zdôrazniť, že od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom - podanie protestu sa uskutočňuje nezávisle od vôle účastníka, a to aj vtedy, ak dal k takému konaniu podnet.

Správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, má dve možnosti – buď protestu prokurátora vyhovie alebo mu nevyhovie, resp. mu vyhovie iba čiastočne.

V prvom prípade ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníkov konania. Účastník konania má ale zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok (§ 69 ods. 4 správneho poriadku).

Keďže predmetom odvolania (rozkladu) je rozhodnutie o proteste prokurátora, t. j. len rozhodnutie vydané v konaní upravenom v § 69 správneho poriadku, v odvolaní (rozklade) nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základe veci. Odvolanie sa teda pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť.

To isté platí aj pre súdne preskúmovacie konanie podľa piatej časti OSP.

Jednou z podmienok postupu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodnutie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“, t.j. preskúmavania zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov je, že návrhom napadnutým rozhodnutím a postupom správneho orgánu došlo k ukráteniu na právach tej fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá tento návrh podáva (§ 247 ods. 1 OSP),

ako aj že ide o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP).

V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. III. ÚS 43/03, I. ÚS 3/01, I. ÚS 37/95) požiadavka zakotvená v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (podľa ktorého *kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak; z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd*) tiež nemôže byť závislá od toho, v akom type (druhu) správneho konania (riadneho alebo mimoriadneho) sa rieši spor o právo, ktorý vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčený z právomoci súdu.

Z týchto dôvodov môže byť predmetom preskúmania súdom aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora. Predmetom preskúmania súdom v tomto prípade však môžu byť len rozhodnutia vydané v konaní o proteste prokurátora, nie pôvodné rozhodnutia správneho orgánu, ktoré bolo protestom prokurátora napadnuté; úlohou súdu v takomto preskúmaní konaní nie je riešiť otázku zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia z hľadiska ich obsahu.

Nakoľko ustanovenie § 247 ods. 2 OSP dovoľuje všeobecným súdom, aby v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmali len tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, a žalobkyňa sa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného v konaní o proteste prokurátora, predmetom preskúmania súdom v prejednávanej veci mohla byť len zákonnosť tohto rozhodnutia, resp. aj zákonnosť rozhodnutia obvodného pozemkového úradu, ktorým vyhovel protestu prokurátora, a to z hľadiska, či protestu prokurátora malo alebo nemalo byť vyhovené.

Vychádzajúc z obsahu protestu prokurátora, ktorý odôvodnil tým, že boli porušené ustanovenia § 41 ods. 2 a § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona a ustanovenia § 3 ods. 1 a 4 správneho poriadku, ani odvolací súd nezhladol nijaký dôvod, pre ktorý by nemalo byť protestu prokurátora vyhovené. Nepochybil preto krajský súd, keď žalobu zamietol.

K námietke žalobkyne, že krajský súd rozhodol vo veci bez nariadenia ústneho pojednávania najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 250f ods. 1 OSP, podľa ktorého súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

Možnosť správneho súdu prejednať a rozhodnúť meritórne vec bez nariadenia vychádza z potrieb správneho súdnictva ako kasačnej kontroly zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve súd prevažne vychádza zo skutkového stavu, ako ho zistil orgán verejnej správy a dokazovanie vykonáva len výnimočne (§ 250i ods. 1 a 2 OSP). Zmyslom konania v správnom súdnictve nie je vykonávať rozsiahle dokazovanie a vyvodzovať z neho skutkové závery a na ich základe posudzovať preskúmaný správny akt a zisťovať, či správne rozhodnutie zodpovedá ním zistenému skutkovému stavu. Pre nenariaďovanie pojednávania svedčí aj rozhodovacia prax správnych súdov, nakoľko účastníci, pokiaľ sa vôbec pojednávania zúčastnia, často očakávajú, že bude vykonávané dokazovanie a za tým účelom predkladajú aj návrhy na ich vykonanie (výsluch svedkov, znalecké dokazovanie, listiny), preukazujú zmeny skutkového stavu po vydaní napadnutého rozhodnutia, avšak na právnu polemiku s protistranou nie sú spravidla pripravení. V správnom súdnictve prejednacia zásada sa uplatňuje iba v riešení právnych otázok.

Podľa § 250f ods. 2 OSP súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

Cieľom tejto doložky je procesná ekonómia pri plnom rešpektovaní práva účastníkov.

V preskúmvanej veci mal najvyšší súd z obsahu súdneho spisu preukázané, že prípisom z 21.11.2006 krajský súd vyzval prostredníctvom žalobkyňu jej právnej zástupkyne (§ 49 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), aby sa vyjadrila, či súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia ústneho pojednávania pripojil doložku v súlade s citovaným ustanovením § 250f ods. 2 veta druhá OSP. Právna zástupkyňa žalobkyne prípis prevzala 01.12.2006, ale v súdom stanovenej lehote sa k nemu nevyjadrila. Preto súd neporušil práva žalobkyne na ústne prejednanie veci.

K námietke žalovaného, že v danom konaní nebola splnená základná podmienka ustanovená v § 244 ods. 3 OSP, nakoľko jeho rozhodnutím nebola žalobkyňa priamo ukrátená na svojich právach, najvyšší súd poukazuje na zhora uvedenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj to, že zrušením rozhodnutia Správy katastra Banská Bystrica č. V3432/2003 z 22. júna 2005, ktorým správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bytu č. 24 do katastra nehnuteľnosti, k zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobkyne dôjsť mohlo, nakoľko sa zmenilo jej právne postavenie vo vzťahu k predmetnému bytu. Najvyšší súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že v zmysle judikatúry a ustálenej súdnej praxe súdnemu preskúmaniu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ nepodlieha na základe žaloby fyzickej alebo právnickej osoby iba rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhovie protestu prokurátora, nakoľko takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo zrušuje právo alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností netýka (pozri bližšie napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci, sp. zn. 4SŽ/94/2003 - 12/2005 ZSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobkyne v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a z týchto dôvodov napadnutý rozsudok § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP ako aj s poukazom na § 151 ods. 1, 2 OSP tak, že žalobkyňa nepriznal ich náhradu, pretože nebola v tomto konaní úspešná, žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žiadne trovy nevznikli a ani ich náhradu neuplatnil a vedľajšiemu účastníkovi preto, že ich náhradu neuplatnil.

Záverom k žiadosti žalobkyne o zaujatie stanoviska k výške súdneho poplatku najvyšší súd uvádza, že krajský súd súdny poplatok žalobcovi nevyrubil správne, pretože výška súdneho poplatku za žalobu v danom prípade nebola 10.000,- Sk, ako rozhodol krajský súd (výzva z 21.11.2010 – č. 1. 8), ale 2.000,- Sk (66,- eur), a to titulom poplatku z návrhu

na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby podľa položky 10 písmeno a/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako Prílohy k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Súdny poplatok vo výške 10.000,- Sk podľa položky 10 písmeno e/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako Prílohy k zákonu o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.06.2007 nebol poplatkom z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby, ale išlo o *poplatok za konanie* o žalobách proti rozhodnutiam a postupom ústredných orgánov štátnej správy a iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, pričom pre platenie tohto poplatku v zákone o súdnych poplatkoch nie je (resp. nebol) určený ani poplatník (§ 2 ods. 1 a ods. 4 veta druhá zákona o súdnych poplatkoch) a povinnosť zaplatiť tento poplatok mohla vzniknúť až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej (§ 5 ods. 1 písm. h/ zákona o súdnych poplatkoch).

P o u č e n i e: Protí tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31.augusta 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková